

כמו כן יוסף היה עצוב בעצב הרוח ובעצב הלב, שהיה אסור שם. כיון שפרעה שלח בשבילו, מה כתוב? ויריצהו. התפייסו לו והחזירו לו דברי שמחה, דברים לשמח את הלב, משום שהיה עצוב מן הבור. בא ראה, בראשונה נפל בבור, וכבוד התעלה אחר כך.

רבי שמעון אמר, עד לא אירע ליוסף ההוא עובדא, לא אקרי צדיק. כיון ששמר אותה ברית המילה, נקרא צדיק, ואותה הדרגה של ברית הקדש התעטרה עמו, ומה שהיה (עושה) בבור בראשונה, התעלה עמו. וכתוב ויריצהו מן הבור. התעלה מזה והתעטר בכאר מים חיים.

ויש"ח פרעה ויקרא את יוסף, היה צריך להיות לקרא ליוסף! אלא, ויקרא את יוסף - זה הקדוש ברוך הוא, שכתוב (שם קה) עד עת בא דברו אמרת ה' צרפתהו. עד עת בא דברו, זהו שכתוב ויקרא את יוסף. כתוב כאן ויקרא את יוסף, וכתוב שם ויקרא אל משה. ויגלח ויחלף שמלתיו, בשביל כבוד המלך, והנה פרשוה.

רבי אלעזר פתח, (תהלים קה) ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם. בא ראה שהקדוש ברוך הוא מגלגל גלגלים בעולם, ומקים נדרים ושבועות כדי לקיים שבועה ויגזרה שהיא גזיר. שהרי שנינו, אם לא שחכיבות ואהבה שאהב הקדוש ברוך הוא את האבות, היה ראוי להוריד את יעקב למצרים בכבלים של ברזל. ובאהבתו אותם המליך ליוסף בנו, ועשה אותו מלך ששולט על כל הארץ, ויגזרו כל השבטים בכבוד, ויעקב כמלך.

בגזונא דא, יוסף הוה עצוב בעצבו דרוחא, בעצבו דלבא, דהוה אסיר תמן. כיון דשדר פרעה בגיניה, מה כתיב ויריצהו, אתפייסו ליה ואהדרו ליה מלין דחדוה, מלין למחדי לבא, בגין דהוה עצוב מן בירא. תא חזי, בקדמיתא נפל בבירא, בבירא אסתלק לבתר.

רבי שמעון אמר, עד לא אירע ליוסף ההוא עובדא, לא אקרי צדיק. כיון דנטר ההוא ברית קיימא, אקרי צדיק. והוה דרגא דברית קדישא אתעטר בהדיה, ומאי דהוה (עבד) בבור בקדמיתא, אסתלק בהדיה, וכתיב ויריצהו מן הבור. אסתלק מן דא, ואתעטר בבאר מים חיים.

ויש"ח פרעה ויקרא את יוסף, לקרא ליוסף מיבעי ליה. אלא ויקרא את יוסף, דא קדשא בריך הוא, דכתיב, (תהלים קה) עד עת בא דברו אמרת ה' צרפתהו. עד עת בא דברו, דא הוא דכתיב ויקרא את יוסף, פתיב הכא ויקרא את יוסף, וכתיב ה' ויקרא אל משה: ויגלח ויחלף שמלותיו, בגין יקרא דמלכא, והא אוקמוה.

רבי אלעזר פתח, (תהלים קה) ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם. תא חזי, דקדשא בריך הוא מגלגל גלגולין בעלמא, ומקיים אסרין וקיומין, בגין לקיימא קיומא ויגזרה דאיהו גזיר.

דהא תנן, אלמלא חביבו ורחימו דרחים קדשא בריך הוא לאבהן, הוה אתחזי לנחתא יעקב למצרים בשלשלי דפרזלא. וברחימו דלהון, שלטיה ליוסף בריה, ועבד ליה מלכא דשליטא על כל ארעא, ונחתו כלהו שבטין ביקרא, ויעקב כמלכא.